

Coneixement o política? L'hora de construir el país

written by Mireia Juanola | 14 de febrer de 2018

És cert que l'independentisme va guanyar les últimes eleccions, en vots i en escons. Això vol dir que el poble català té un desig sincer de tirar endavant, de decidir el seu futur malgrat les martingales d'un Estat espanyol corrupte i prepotent que no escolta i que fa servir totes les males arts en benefici propi per anorrear la voluntat d'un poble expressada a les urnes.

És cert també que l'Estat espanyol ha fet totes les trampes possibles i que ha fet cas omís les normes establertes en l'estat de dret, que comparteix amb la comunitat internacional, per evitar la investidura del nostre president i frenar així el desplegament, inevitable, de la República catalana a l'emparedat del dret a decidir, i ha segregat de forma cruel i roïna les nostres institucions i els nostres dirigents polítics.

Però malgrat tot, estic segura que, amb vista a les lleis internacionals, els partits sobiranistes seran capaços de posar-se d'acord per formar un govern que tiri endavant la voluntat del poble català.

Ara bé, tot plegat no tindria un final feliç si les adversitats ens bloquegessin i quedéssim paralitzats, ja que lluitar per la independència de Catalunya no hauria tingut cap sentit si al final no fos per construir un país millor. Per això ara és el moment de posar-nos seriosament a construir-lo.

Al meu entendre, la construcció d'un país no ha de sorgir únicament de la política, sinó que ha d'emergir del coneixement científic, del saber popular, de la ciència i de l'experiència apresada.

Les societats, com tot a la terra, evolucionen cap a nous estadis perquè afegeixen el coneixement acumulat pels avantpassats. Les capes de coneixement integrat i seleccionat d'una generació a l'altra configuren les capes de pintura necessàries per fer emergir el color d'una societat en forma d'idiosincràsia i funcionament col·lectiu.

Per això ara és l'hora que el coneixement generat a la societat catalana emergeixi i es plasmí en continguts a partir dels quals haurà d'estructurar-se la nostra nova societat del segle XXI.

Per això cal que cadascú faci la seva aportació, que expliqui la seva experiència en el seu àmbit de coneixement i que, de forma generosa, l'aboqui al bé comú, al saber col·lectiu i a construir, així, el futur de les nostres generacions venidores.

No es tracta, per tant, d'una confrontació amb els partits polítics i la política pròpiament dita, ans al contrari. Perquè del recull que emergeixi de forma diàfana i científica a partir de les aportacions provinents de tots els camps de la societat, els partits polítics haurien de ser els encarregats de donar-hi forma i color i plasmar-ho en els programes electorals per reelaborar la societat del benestar que ara transformarem, a partir del coneixement aplicat a les necessitats de les persones.

Per tot això hem d'organitzar trobades, xerrades, jornades, congressos, webs interactives, a través de les quals pugui emergir el saber col·lectiu subjacent i latent, per poder reflexionar sobre com resoldre aspectes com les energies renovables, l'ecologisme i la sostenibilitat, la seguretat cibernètica, l'aplicació de les innovacions en biomedicina o del sector agroalimentari, l'aplicació de la robòtica i la transformació de l'economia, les pensions o les rendes garantides, la participació ciutadana i la transparència, etc., allò que realment és imprescindible per a les persones i el seu benestar.

Caldrà, doncs, reformular allò que no ha funcionat o engrandir el que s'ha fet petit, amb una mirada altruista, cap al futur, per fer-nos a tots una vida més fàcil i digna. Coneixement o política?

Que la política serveixi per aplicar les aportacions del coneixement a la vida, a les persones i a la societat. Només és qüestió de "sentit comú"!

Som-hi!